

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi J. S. i A. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
I ACa 231/25,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 13 listopada 2025 r.:

- 1. umarza postępowanie;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz J. S. i A. S. kwotę po 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 1 października 2025 r. (data nadania przesyłki poleconej) J. S. i A. S. (dalej: „skarżący”), za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wnieśli do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie I ACa 231/25, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie. Pismem z 17 października (data prezentaty Sądu Najwyższego) Sąd Apelacyjny w Warszawie przedstawił ww. skargę Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wnieśli o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie sygn. akt I ACa 231/25;
2. wydanie sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zalecenia podjęcia w terminie 14 dni czynności polegającej na wezwaniu pozwanego do wniesienia opłaty sądowej od apelacji;
3. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pismem z 21 października 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) ponowionym 4 listopada 2025 r., skarżący cofnęli skargę na przewlekłość postępowania w związku z podjęciem czynności w postępowaniu objętym skargą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także: „ustawa o skardze na przewlekłość”), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

W związku z cofnięciem przez skarżących skargi na przewlekłość postępowania w piśmie procesowym z 21 października 2025 r. i 4 listopada, przy uwzględnieniu jednocześnie faktu, że z okoliczności sprawy nie wynika, by wskazana czynność procesowa skarżących była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa, należy uznać, że orzekanie w przedmiocie skargi stało się bezprzedmiotowe i postępowanie skargowe należy umorzyć.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

Nakazanie zwrotu opłaty od skargi na przewlekłość postępowania uiszczonej na rachunek Sądu Apelacyjnego w Warszawie zarządzono na podstawie art. 79

ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 1228).

[D.Z.]

[a.ł]